

Κυριακή 28η Μαΐου 2023

Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄
Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

(Ἰωάν. 17, 1 – 13).

«Ἐφανέρωσά σου τό ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις»

(Ἰωάν. 17, 6).

Μέσα στήν ὄμορφη ἀνοιξιάτικη καί λαμπερή πορεία τῆς ἀναστάσιμης περιόδου πού βιώνουμε, σήμερα θά πᾶμε στή σκοτεινή νύκτα τῆς ἀγωνίας τοῦ Χριστοῦ, λίγο πρὶν ἀπό τό ἐκούσιο πάθος Του γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Θά Τόν προσεγγίσουμε καί θά Τόν ἀφουγκραστοῦμε ἐκείνη τή φρικτή νύκτα πού μιλάει στόν Πατέρα Του. Ἐκείνη τή νύκτα πού ἐξομολογεῖται γιά τό ἔργο Του, πού ὁμολογεῖ τήν ἀγωνία καί τήν ἀγάπη Του γιά τούς ἀνθρώπους. Ἐκείνη τή νύκτα πού θά Τόν φιλήσει ἡ ἁμαρτία καί ἡ κακότητα, πού θά Τόν κυκλώσει ἡ μικρότητα τῶν παιδιῶν Του, πού θά ταπεινωθεῖ ἐκούσια, γιά νά λάμψει ἐπάνω στόν Σταυρό ὡς ὁ Βασιλέας τῆς δό-

ξης. Μέσα στήν άγωνία τής επικείμενης προδοσίας και τής άπάνθρωπης συνομωσίας πού ύφαινεται εναντίον Του, Τόν άκούμε νά λέει στόν Πατέρα Του: «έφανερώσά σου τό όνομα τοῖς ανθρώποις».

Τί σημαίνει αὐτή ή φράση και γιατί μάς βάζει ή Αγία μας Έκκλησία νά τήν άκούσουμε σήμερα, πού τιμοῦμε τούς θεοφόρους Πατέρες τής Πρώτης Οικουμενικῆς Συνόδου; Μέ τά λόγια Του αὐτά ό Ίησοῦς παρουσιάζει τό έργο πού έπιτέλεσε στή γῆ. Ό Κύριος μέ τήν πρόσληψη τής ανθρώπινης φύσης και μέ τή διδασκαλία Του φανερώσε τό όνομα τοῦ αληθινοῦ Θεοῦ στους ανθρώπους. Έλευθέρωσε τούς ανθρώπους από τήν πλάνη τοῦ ψεύδους. Αποκάλυψε τόν αληθινό Θεό. Ξεσκέπασε τήν άπάτη τοῦ διαβόλου, ό όποῖος όδήγησε τήν ανθρωπότητα στή λησμοσύνη τοῦ Θεοῦ και στήν αποξένωση τοῦ ανθρώπου από τή σχέση μέ τόν Πατέρα και Δημιουργό του. Ό Κύριος έδειξε πώς όλα τά όνόματα τῶν ψεύτικων θεῶν, τά όποῖα επικαλοῦνται οἱ θρησκευτες, εκπροσωποῦν τό μηδέν και τό τίποτα. Όλοι οἱ θεοί πού γέννησε ό ανθρωπῖνος φόβος, τά ανθρωπῖνα πά-

θη και οι ανθρώπινες ανασφάλειες είναι θεοί ανύπαρκτοι, ανίσχυροι, ατελέσφοροι. Ο μόνος πραγματικός Θεός αποκαλύπτεται από μόνος Του στον άνθρωπο μέσα από τον Ίησοῦ Χριστό. Ο Κύριος ως τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος έρχεται να φανερώσει όχι μόνον τον έαυτό Του αλλά και την ύπαρξη όλης τής Αγίας Τριάδας. Έτσι μέσα από τό δικό Του πρόσωπο έμφανίζονται στην ιστορική πραγματικότητα και τά πρόσωπα του Θεοῦ Πατέρα και του Αγίου Πνεύματος. Ο Τριαδικός Θεός δέν είναι πλέον τό ζητούμενο. Είναι τό αληθινό βίωμα, πού δικαιώνει τον άνθρωπο, τον σώζει και τον κάνει κατά χάριν θεό.

Ο πιστός έχει πλέον έναν αληθινό Θεό, πού μπορεί να Τόν φωνάξει, να Τόν δοξάσει, να Τόν ευχαριστήσει, να Τόν ικετέψει. Ο Θεός και ο άνθρωπος μπορούν πλέον να επικοινωνήσουν, να αφουγκραστούν ο ένας τον άλλον, να ένωθοῦν σε μία ένωση αληθινή και αιώνια. Τό όνομα του Θεοῦ γίνεται για τον άνθρωπο ή δύναμη και ή έλπίδα του. Μπροστά στό όνομα του Θεοῦ υποκλίνεται κάθε δύ-

ναμη ἐπουράνια, γήινη καί καταχθόνια. Εἶναι τό ὄνομα τοῦ Πατέρα, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι τό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδας. Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατέρα, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδας ἀγιάζεται ἡ κτιστή πραγματικότητα, ξεπερνιοῦνται οἱ φυσικοὶ νόμοι, μαστίζονται οἱ δαίμονες, ἐπιτελοῦνται ἀμέτρητα θαύματα, ξεκινοῦν ὅλες οἱ δραστηριότητες καί τά ἔργα τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ ὄλο τό ἔργο της στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί ὑπάρχει γιά νά κάνει τούς ἀνθρώπους κοινωνούς τοῦ θείου ὀνόματος.

Μέσα στό ζωντανό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ὁ κάθε ἁμαρτωλός, πονεμένος καί ἀπογοητευμένος ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἐπικαλεῖται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί νά ἀπολαμβάνει τήν κοινωνία μαζί Του. Μέ τήν ἐπίκληση τοῦ θείου ὀνόματος λαμβάνει τίς εὐλογίες καί τά ἐφόδια, πού μετατρέπουν τή μαρτυρική πορεία τῆς καθημερινότητας σέ καρποφόρα συγκομιδὴ οὐράνιων δωρεῶν καί χαρίτων. Τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ πόθος, ἡ ἀναπνοή, ἡ τροφή, ἡ ζωὴ καί ἡ

ἐλπίδα τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Χριστός φανέρωσε στόν κόσμο τό ὄνομα τοῦ Πατέρα, φανέρωσε τό ὄνομα τοῦ Παρακλήτου, φανέρωσε καί τό δικό Του ὄνομα, γιά νά δώσει στά πλάσματά Του νά καταλάβουν τήν ὑπαρξη μιᾶς ἄλλης πραγματικότητας, πού δέν τή συλλαμβάνουν οἱ αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ἀλλά τή ἀπολαμβάνει ὅποιος ἐπιθυμεῖ μυστικά καί ἀθόρυβα, χρησιμοποιώντας τό θεῖο ὄνομα, νά κοινωνήσῃ μαζί της.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς βάζει σήμερα, πού τιμᾶμε τοὺς 318 Πατέρες τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, νά ἀκούσουμε αὐτή τήν ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ, διότι αὐτοί οἱ Πατέρες ἀγωνίστηκαν νά μᾶς διδάξουν πώς ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι ἓνα πλάσμα ἢ ἓνα κτίσμα, ἔστω καί ἀνώτερο ἀπό τά ὑπόλοιπα. Ὁ Ἰησοῦς δέν εἶναι ἓνα κτιστό πρόσωπο πού ἔρχεται νά κάνει τό ἔργο τοῦ Θεοῦ. Οἱ Πατέρες αὐτοί μᾶς διδάσκουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὡς τέλειος ἄνθρωπος εἶναι ταυτόχρονα καί ὁ τέλειος καί προαιώνιος Θεός. Εἶναι ὁ συνάναρχος Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ προαιώνιος Λόγος, ὁ ἀληθινός Θεός «ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ», τό δεύτε-

ρο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδας, ὁ Πλάστης καί Δημιουργός τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὁ Παντοδύναμος Κυβερνήτης τῆς ζωῆς, ὁ Προνοητής τῶν ἀναγκῶν μας, ὁ μόνος Κύριος, πού ἔρχεται ὡς συνοδοιπόρος, νά μᾶς ὀδηγήσει στόν Πατέρα Του καί Πατέρα μας καί νά μᾶς κάνει υἱούς Θεοῦ κατά χάριν, ὅπως εἶναι Ἐκεῖνος Υἱός Θεοῦ κατά φύσιν.

Οἱ θεοφόροι Πατέρες μᾶς δίνουν τό σύνθημα νά ἐπικαλούμαστε τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διότι αὐτό τό ὄνομα εἶναι ἡ ἐλπίδα καί ὁ θησαυρός μας. Ζοῦμε σέ μία πολύ δύσκολη ἐποχή. Ἡ ἀπάτη, τό ψέμα καί ἡ δυστυχία περισσεύουν στή ζωή μας. Ἡ ἀπομόνωση καί ὁ πόνος εἶναι φρικτά βιώματα πού μᾶς βασανίζουν. Στό δράμα τοῦ κόσμου δέν εἴμαστε θεατές. Παίζουμε κι ἐμεῖς μέσα σ' αὐτό καί ὑποφέρουμε. Ἡ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ μοναδική λύση σέ ὅλα τά προβλήματα μας. Ὅταν ὁ πιστός φωνάζει μυστικά: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με» ἀνοίγει ἕναν ἄλλο κόσμο μέσα στόν πεσμένο κόσμο πού ζεῖ. Ἀνοίγεται σέ μία προοπτική πού δέν μπορεῖ νά τοῦ τή δώσει ἡ ὑλική

πραγματικότητα. Άνοίγεται στήν προοπτική τοῦ θαύματος, πού ὑπερβαίνει τή λογική ἀλλά εἶναι βεβαιωμένη ἐμπειρία. Τό βίωμα τῶν ἁγίων καί τῶν ἀνθρώπων πού ἐπικαλοῦνται τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μᾶς βεβαιώνει γιά τοῦ λόγου τό ἀληθές.

Ἡ ἐπίκληση τοῦ θείου ὀνόματος εἶναι ἐπαφή μέ τόν Θεό. Αὐτή ἡ ἐπαφή χτίζει σιγά σιγά μία σχέση μέ τόν Θεό. Ἡ σχέση μέ τόν Θεό εἶναι ὁ ἀληθινός Παράδεισος. Ὁ Χριστός φανέρωσε τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ σ' ἐμᾶς. Ἄς κάνουμε ἀδιάκοπη χρήση αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος, γιά νά ἀπολαμβάνουμε τόν Παράδεισο ἀπό τώρα καί γιά πάντοτε. Ἀμήν.